

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Rs 116173 19 Rsž
Brčko, 11.03.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S.H. iz G., koju zastupa punomoćnik Andrić Ilija, advokat iz Modriče, protiv tuženog M.C.B., B.1, koga zastupa zakonski zastupnik - direktor D.B. i punomoćnik Marjanović Milenko, advokat iz Brčkog, radi poništenja odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, v.sp. 6.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Rs 116173 18 Rs od 08.10.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.03.2019. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužiteljice S.H. iz G. se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Rs 116173 18 Rs od 08.10.2018. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Rs 116173 18 Rs od 08.10.2018. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odbijen je tužbeni zahtjev sadržaja:

„Utvrđuje se da je nezakonita i poništava se Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, bez broja od 23.04.2018. godine, koja je donesena od strane tuženog M.C.B., B.1, te se obavezuje tuženi da tužiteljicu S.H. iz G., vrati na rad i uspostavi joj sva prava iz rada i radnog odnosa koja joj po Zakonu pripadaju, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi M.C.B. iz B., da tužiteljici S.H. iz G., isplati novčani iznos na ime neisplaćenih plata za vremenski period od 01.03.2018. godine pa do povratka na posao, sa svim doprinosima predviđenim zakonom na isplaćene plate, sve sa zakonskom zateznom kamatom na neisplaćene

mjesečne plate počev od dana dospijea svakog pojedinačnog mjesečnog novčanog iznosa pa do isplate, kao i regres za 2017. i 2018. godinu, a sve u roku od 15 dana od dana presuđenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi M.C.B., da tužiteljici S.H. iz G., izvrši uplate svih doprinosa za zdravstveno i penziono osiguranje, dječiju zaštitu i nezaposlenost, na iznos isplaćenih plata počev od 01.07.2017. godine pa do 23.04.2018. godine, kao dana donošenja Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, sa zakonskom zateznom kamatom na ove iznose, počev od dana dospijea svakog pojedinačnog mjesečnog novčanog iznosa pa do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana presuđenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Istom presudom o troškovima parničnog postupka odlučeno je kako slijedi:

„II Obavezuje se tužiteljica da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 600,00 KM, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.“

Protiv prvostepene presude, tužiteljica S.H. iz G. (u daljem tekstu tužiteljica) blagovremeno je izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a izjavila je i žalbu protiv odluke o troškovima parničnog postupka, s prijedlogom ovom sudu da prvostepenu presudu ili preinači i usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti i dosudi joj troškove prvostepenog i žalbenog postupka, ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi M.C.B., B.1 (u daljem tekstu tuženi) nije odgovorio na žalbu.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14, u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev (tužbeni zahtjev) tužiteljice da se utvrdi da je nezakonita i poništava se Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu, kojom joj je tuženi otkazao ugovor o radu „zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa“, da se tuženi obveže da je vrati na rad i uspostavi joj sva prava iz radnog odnosa, da joj zajedno sa zakonskom zateznom kamatom isplati plaću od 01.03.2018. godine „sa svim doprinosima predviđenim zakonom“ i „izvrši uplate svih doprinosa za zdravstveno i penziono osiguranje, dječiju zaštitu i nezaposlenost“, uz zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

Postavljenom tužbenom zahtjevu, tuženi je iskazao protivljenje tvrdnjom da je Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu donesena nakon provedenog disciplinskog postupka u kojem je tužiteljici omogućeno da se izjasni o povredama radnih obveza koje su joj stavljene na teret, pa kako je utvrđeno da je tužiteljica počinila teže povrede radnih obveza, odnosno neopravdano izostala sa posla od 22.03.2018. godine do 23.04.2018. godine, otkazan joj je Ugovor o radu.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima je tužiteljica utemeljila tužbeni zahtjev i činjeničnih tvrdnji i argumenata sa kojima je tuženi osporio tužbeni zahtjev i pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode):

da je tužiteljica sa tuženim sklopila Ugovor o radu kojim je počev od 20.12.2016. godine zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme na radnom mjestu „medicinska sestra“,

da je tužiteljica prestala dolaziti na posao 22.03.2018. godine kada joj je po njenoj tvrdnji „dok je izlazila iz noćne smjene, zakonski zastupnik tuženog, uz verbalni napad što nije očistila snijeg ispred ustanove, kazala da više ne dolazi na posao“, što je tuženi osporio tvrdnjom da su osoblju noćne smjene, pa i tužiteljici samo upućene kritike i da je tužiteljčin kolega iz te noćne smjene V.Č. i dalje bez prekida u radnom odnosu,

da je zakonska zastupnica tuženog 27.03.2018. godine protiv tužiteljice stavila zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka zbog teže povrede radne obveze, odnosno neopravdanog nedolaska na posao od 22.03.2018. godine,

da je Disciplinska komisija tuženika, 09.04.2018. godine pokrenula disciplinski postupak protiv tužiteljice zbog „teške povrede radne obveze“ („što ne dolazi na posao od dana 22.03.2018. godine“),

da se na zahtjev Disciplinske komisije od 10.04.2018. godine da se očituje „o težoj povredi radne obveze izostanka s radnog mjesta u trajanju dužem od 3 dana“, tužiteljica pismeno očitovala o razlozima nedolaska na posao u kojem je navela da na zahtjev zakonske zastupnice tuženika ne dolazi na posao od 22.03.2018. godine,

da je nakon razmatranja očitovanja tužiteljice, Disciplinska komisija 22.04.2018. godine donijela zaključak da se tužiteljici otkaže Ugovor o radu i isplati plaća,

da je potom 23.04.2018. godine tuženi donio Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa iz odredbe člana 74.a tačka 8. Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koja se očituje u neopravdanom izostanku sa posla duže od tri dana, tj. od 22.03.2018. godine,

obzirom da je utvrdio „da su sve obaveze prema tužiteljici od strane tuženog zaključno sa 23.04.2018. godine, izmirene“ i da kod nesporne činjenice da „tužiteljica nije dolazila na posao počev od 22.03.2018. godine, pa sve do 23.04.2018. godine“, a da tužiteljica nije dokazala i „ponudila niti jedan pravno relevantan dokaz“ da joj je „zakonska zastupnica tuženog kazala da više ne dolazi na posao“, prvostepeni sud je zaključio da je „tuženi dokazao da je tužiteljica počinila težu povredu radnih obveza iz ugovora o radu“ i da su „ispunjeni uvjeti iz odredbe člana 74. stav 1. Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ za otkaz ugovora o radu zbog teže povrede radne obveze i odbio je tužbeni zahtjev,

dok je odluku o troškovima parničnog postupka prvostepeni sud zasnovao na odredbi člana 119. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ali kako se odluka o troškovima parničnog postupka žalbom pobija utoliko što se veže za konačan uspjeh u parnici, pa kako je odbijen tužbeni zahtjev i tužiteljica izgubila parnicu, nije predmet razmatranja žalbenog vijeća.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci svoje presude.

U žalbi izjavljenoj protiv prvostepene presude, kroz sva tri žalbena razloga, tužiteljica u bitnom tvrdi da je prvostepeni sud pravilno cijenio izvedene dokaze, posebno koji se odnose na njen zahtjev za inspeksijski nadzor i odgovor inspektorata rada i saslušao svjedoka V.Č. čijem saslušanju se nije protivila, a nakon odustanka tuženog od njegovog saslušanja da je inzistirala da se sasluša, da u tom slučaju ne bi zaključio da je počinila težu povredu radne obveze, već da bi suprotno zaključio da je „imala opravdan razlog za nedolazak na posao duže od 3 dana“ i da nisu ispunjeni uvjeti propisani odredbom člana 74. stav 1. Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za otkaz Ugovora o radu zbog teže povrede radne obveze i usvojio bi tužbeni zahtjev.

Takve, međutim, tvrdnje tužiteljice iznesene u žalbi protiv prvostepene presude, da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je neopravdano izostala sa posla duže od tri dana i počinila težu povredu radnih obveza iz odredbe člana 74. stav 1. Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (prečišćeni tekst, „Službeni glasnik“ broj 19/06, 19/07, 25/08, 20/13, 31/14, 1/15, u daljem tekstu Zakon o radu) i da je tuženi proveo postupak i donio odluku o otkazu Ugovora o radu suglasno odredbama Zakona o radu, ovaj sud nije našao osnovanim.

Naime, odredbom člana 74. Zakona o radu poslodavac je ovlašten otkazati zaposleniku ugovor o radu za teži prestup ili težu povredu radnih obveza, među koje povrede radnih obveza tuženikovim Pravilnikom o unutrašnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta od 01.11.2016. godine u članu 17. je određeno da se kao osobito teškim povredama iz radnog odnosa

zbog kojih poslodavac može zaposleniku izvanredno otkazati ugovor o radu smatra neopravdan izostanak s rada tri dana uzastopno. A, u tom slučaju, prema istom članu 17. pomenutog Pravilnika, poslodavac je dužan omogućiti zaposleniku da iznese svoju obranu koja se u pravilu iznosi pismeno u roku od tri dana od upućenog poziva (što je sukladno i odredbi člana 76. Zakona o radu i prema usvojenoj sudskoj praksi obvezu da iznese obranu, smatra se da je poslodavac ispunio ako je zaposleniku omogućio da se izjasni usmeno ili pismeno ili na zapisnik) i sukladno odredbi člana 79. Zakona o radu otkaz se daje u pismenoj formi i mora biti obrazložen.

Osim toga, kada je u pitanju radni spor kao ovaj, valja imati na umu da je na općoj sjednici Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine održanoj 11.07.2018. godine pod brojem Su-435/08 usvojen Pravni stav, koji nije mijenjan, da u sporovima pokrenutim povodom odluke o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obveze sud nema punu jurisdikciju i da je u domenu sudskog razmatranja da ispita:

- a) da li je u postupku koji je prethodio donošenju odluke povrijeđen postupak propisan zakonom ili internim aktom poslodavca,
- b) da li je određeno ponašanje zaposlenika predviđeno kao teža povreda radne obveze zakonom ili internim zakonom poslodavca i
- c) da li su istinito utvrđene činjenice na osnovu kojih je odluka o otkazu donesena,

dok je pitanje ocjene pravne kvalifikacije teže povrede radne obveze, stepena odgovornosti, okolnosti pod kojima je povreda učinjena, ranijeg rada i ponašanja zaposlenika u diskrecionoj sferi poslodavca, a ne suda.

Dakle, sud u ovakvoj vrsti radnih sporova, nema punu jurisdikciju, već samo utvrđuje da li su u postupku koji je prethodio donošenju odluke i u odluci o otkazu ugovora o radu zbog težih povreda radnih obveza učinjene nezakonitosti formalne prirode. A, kako iz provedenih dokaza proizilazi da je tužiteljici omogućeno da iznese obranu u odnosu na povredu radne obveze koja joj je stavljena na teret i kako je tuženikovim Pravilnikom o unutrašnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta od 01.11.2016. godine neopravdan izostanak s posla uzastopno tri dana predviđen kao osobito teška povreda radne obveze, i isto i odredbom člana 74.a Zakona o radu (neopravdan izostanak s posla u trajanju od tri dana u jednoj kalendarskoj godini), te kako nije sporno da je tužiteljica izostala s posla duže od tri dana uzastopno prije pokretanja disciplinskog postupka, a kako je Odluka o izvanrednom otkazu donesena i obrazložena u pisanoj formi i kako nije u ingerenciji suda ispitivanje okolnosti u kojima je povreda učinjena, razlozi su koji opravdavaju zaključak prvostepenog suda o neutemeljenosti tužbenog zahtjeva.

Stoga, u takvoj činjeničnoj i materijalnopravnoj situaciji (obzirom na citirani Pravni stav o domenu sudskog razmatranja zakonitosti odluke o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne dužnosti i obzirom na utvrđene činjenice i okolnosti da tužiteljica nije dolazila na posao duže od tri

dana prije pokretanja disciplinskog postupka, a da je neopravdan nedolazak na posao tri dana uzastopno predviđen kao osobito teška povreda radne obveze, da je tužiteljici omogućeno da iznese obranu i da je tuženi otkazao Ugovor o radu u pismenoj formi, a obrazloženje sadrži razloge otkaza i zakonske odredbe na kojima se temelji)pravičan je zaključak prvostepenog suda o neutemeljenosti tužbenog zahtjeva, radi čega žalbeni razlozi i navodi kojima tužiteljica pobija pravilnost i zakonitost prvostepene presude, sve i da su istiniti, ne mogu dovesti do drugačije odluke, odnosno do usvajanja tužbenog zahtjeva kako u pogledu otkaza ugovora o radu, tako i u pogledu traženih isplata i uplata kod toga da žalbom nije pobijeno utvrđenje da je zaključno sa 23.04.2018. godine tuženi izmirio sve obveze prema tužiteljici.

Kako kod izloženog, nisu osnovani žalbeni razlozi i navodi zbog kojih tužiteljica pobija prvostepenu presudu, sve činjenice i okolnosti obzirom na relevantne odredbe Zakona o radu i Pravilnika o unutrašnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta, kao i obzirom na Pravni stav ovog suda o domenu sudskog razmatranja zakonitosti odluka o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obveze po kojima se tužbeni zahtjev raspravlja i prosuđuje su temeljem pruženih dokaza potpuno i pravilno utvrđene, prvostepeni sud nije povrijedio pravila od kojih ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva i kako je stoga bez uticaja na zaključak prvostepenog suda o neutemeljenosti tužbenog zahtjeva i na ishod spora i zahtjev za inspeksijski nadzor i odgovor inspektorata rada (iz kojih je razvidno da je tužiteljica zahtjev podnijela nakon pokretanja disciplinskog postupka zbog usmenog otkaza Ugovora o radu, a da joj je inspektorat odgovorio da joj „još uvijek nije prestao radni odnos... i da je poslodavac pokrenuo disciplinski postupak... što se nije pojavljivala na radnom mjestu duže od tri dana“) i iskaz svjedoka V.Č., pošto okolnosti pod kojima je tužiteljica učinila povredu nisu u diskrecionoj sferi suda, već poslodavca (tuženog), kako, dakle, prvostepeni sud nije počinio ni žalbom ukazane relevantne povrede odredaba parničnog postupka, a nije počinio ni one na koje sud pazi po službenoj dužnosti, radi čega je valjalo žalbu tužiteljice odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić